

υσTέρRa* που Θέλει/επιθυμεί η΄ Πρέπει/επιβάλλεται να καρποφορήσει, η γυναίκα του σήμερα που θα βιώσει αυτή την κρίση να επιλέξει την σύμπτωση σεξουαλικής επιθυμίας και επιθυμίας παιδιού και να συμφιλιώσει στην πράξη σεξουαλικότητα και αναπαραγωγή

Η performance ως επαναδημιουργός της παλαιότερης και δημιουργός νέας μορφής, με τη φύση της τέχνης και την ανησυχία της θα επιχειρήσει την Κάθαρση, μέσα από την κίνηση, την μουσική, την εικαστική απεικόνιση, την αναπαράσταση, μέσα από την συναισθηματική απελευθέρωση και την υπερβατικότητα θα απελευθερώσει μια σειρά από συχνά εμφανιζόμενα και επίπονα συναισθήματα, θα χρησιμεύει ως δοχείο για τα συναισθήματα του κοινού με ασφαλή τρόπο και που ήταν δύσκολο να αναγνωρίσει στον εαυτό του επιτρέποντας το παράλληλα και στην ίδια την δημιουργό της performance.

Ο φόβος μπορεί να μειωθεί η συνομιλία μπορεί να ξεκινήσει... αυτή η υπερβατικότητα, το όχι-εγώ, το μη-ανθρώπινο προκειμένου να γίνει πιο εύκολα κατανοητό και να εκτιμηθεί το τι σημαίνει να είμαι "το εγώ", ένας όχι-Θεός αλλά ένας ατελής άνθρωπος, θα υποστηρίξει τη μείζονα σημασία της γυναίκας να υποδυθεί τον υπερ-άνθρωπο που θα ξεπεράσει τα δικά του όρια. Κατ' αυτό τον τρόπο η ασφάλεια και τα όρια θα καθορίζονται από τους φανταστικούς φόβους και το να παίζει κανείς στο χείλος επικίνδυνων τοποθεσιών, εκεί όπου ακόμα και οι άγγελοι φοβούνται να πατήσουν. Ακόμη και αν επιλέγουμε να παραμένουμε στα απομονωμένα μας κουτιά το να μην θέλουμε να ειπωθεί από τους άλλους καθώς προσπαθούμε να αποφύγουμε το να μας βλέπουν οι άλλοι, τη Μήδεια που κρύβεται, τις ενορμήσεις, το ένστικτο της διαιώνισης η υσTέρRa θα ξορκίσει τον πόνο.

Ο δημόσιος και ο εσωτερικός εαυτός της γυναίκας με έναν τρόπο που δηλώνει τον παραδοσιακό διαχωρισμό νου-σώματος ως ένα άνευ σημασίας κατασκεύασμα (1) θα μετατρέψει τα βάσανά της σε σύμβολα ικανά να αντικατοπτρίζουν συναισθήματα να αυξήσει την αποδοχή του εαυτού της και την αίσθηση αυτό-αξίας που χάνει/βρίσκει όταν καλείται στη διπλή σχέση αφενός με το ανθρώπινο σώμα της τον μικρόκοσμο, αφετέρου με τον περιβάλλοντα κόσμο τον μακρόκοσμο στο να εκπληρώσει το έργο της - πέρα από κάθε θρησκευτικό, μυθικό, επιστημονικό χαρακτήρα- τη διατήρηση στους αιώνες.

* υστέρα = η μήτρα, terra= η γη (λατινικά)

Εδώ και αιώνες οι γυναίκες καλούνται να αντιμετωπίσουν την κρίση στην φύση τους σ' ένα συλλογικό Υπερεγώ σχετικά με την γονιμότητα τους, η ιδέα της ζωής, της τεκνοποίησης, της γέννας, είναι πολύ σημαντικές και μια κρίση άλλου περιεχομένου αντιμετωπίζεται τις περισσότερες φορές με γνώμονα αυτές

Η μεγάλη «υστερική» εκείνη που έδινε ευχαρίστηση στο κλινικό Σαρκό(2.) διόλου πια δεν απαντάται, αλλά η ανησυχία της είναι: πως ενώ θα επιθυμούσε τα πράγματα να εγγράφονταν μ' ένα άντρα σ' ένα χρονικό ορίζοντα και στην τεκνοποίηση μήπως αυτή η ελευθερία μετατραπεί σε άκαρπη περιπλάνηση....

Από το Γιαχβέ «αυξάνεστε & πληθύνεσθε», το έπος του Γιλγαμές & το εξαίσιο Άσμα Ασμάτων, από τον Γαληνό, τον Αριστοτέλη, τον Αμπρουάζ Παρέ, Μορώ ντε

λα Σαρτ, το Φροϋντ, η' την τιμωρία του Τειρεσία εδώ και αιώνες η σεξουαλικότητα & η γονιμότητα των γυναικών ζει κάτω από μύθους και ιατρική παρακολούθηση. Στις μέρες μας δε η υποβοηθούμενη αναπαραγωγή έχει πάρει διαστάσεις επιδημίας και ενώ θα θέλαμε να θεωρούμε ότι την κρίση αυτή θα την βιώνουν οι γυναίκες κατά το χρόνο «αισέν τας γυναιξί μήτραι τε και υστέραι...ζών επιθυμητικόν ένον της παιδοποιίας, όταν άκαρπον παρά την ώραν χρόνο πολόν γίγνηται..» (3) συμβαίνει σε γυναίκες κάθε ηλικίας και είναι κοινό μυστικό ότι τις περισσότερες φορές ο άντρας είναι αυτός που δεν έχει την δυνατότητα

Εκατομμύρια γυναίκες στην Δύση βιώνουν άλλες κακοποιητικά και άλλες λυτρωτικά την κρίση της γονιμότητας, την επιθυμία της τεκνοποίησης, το γυναικείο άγχος έχει την προδιάθεση να περνά στο σώμα, να μεταφράζεται σε σωματικά συμπτώματα(4) αλλά και στην ίδια την επίπονη διαδικασία, την πραγματικότητα της υποβοηθούμενης γονιμότητας.

(1)Lowe,(2)Jacques Antre,(3) Πλάτωνας επιστολή στον Τιμαίο (4)Σ.Φροϋντ

Έλενα Τονκίδη